

Afkomsten hertil skal for Fremtiden gives ifølge fol. Bevilling i Modsatning til hvad der finder Sted efter Loven af 2den Juli 1870, og kan ikke forenes med Høkerhandel og ikke gives Brugsforeninger. Jeg har i og for sig ikke saa meget herimod, om jeg endog saa her kunde finde, at det vilde være rigtigere, at Kommunalbestyrelsen blev den afgørende i det Spørgsmaal. Jeg tror nemlig ikke som det ærede Medlem for Søby (S. Jensen), at Brugsforeningerne ere i høj Grad tjente med at have Spiritusudsalg. Det er sikkert, at ogsaa Brugsforeningerne mange Steder ere ved at tabe noget af den Interesse og Velvilje, som de ellers have. Krav paa at være i Besiddelse af, derved at de blive mistænkte som et Arnested for Drifkeri, og hvis det er Tilfældet, som det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) oplyste, at Medlemmerne af Brugsforeningerne ifølge Dom have Ret til at fortære deres Varer paa Stedet, at de altsaa ogsaa, hvis det forelagte Regeringsforslag blev til Lov, kunde sidde og nyde bjerstøl i Brugsforeningerne, saa forekommer det mig, at der var al mulig Grund til, at vi tog dette Spørgsmaal ogsaa under Overvejelse for ikke at gøre Brugsforeningerne til Krøer for bjerstøl. Derimod har jeg rigtig nok ikke tænkt, at Afgiften af Brændevinshandel skulde nedsættes, saaledes som Ministeren har foreslaaet, og det saa meget mindre som det er faktisk at det ærede Medlem for Søby har nogen Ret deri, at det vil blive en Art Monopol for Købmændene og Detailisterne paa Landet, at saa Ret til at udsælge Brændevin. I saa Fald er der ingen Grund til at sætte Afgiften ned i Særdeleshed da Maksimum af den nuværende Afgift allerede er sat paa mangfoldige Steder. I 3—4 nyde Amtet er, saa vidt jeg ved, Afgiften fastsat til 200 Kr. aarlig, og jeg finder ingen Grund til at gaa ned til 144 Kr., fordi der bliver færre om denne Handel. Derimod vilde jeg ante det for meget heldigt, om denne Afgift ikke blev fastsat af Amtsraadene, men derimod blev fastsat i Loven. Det første har nemlig den Folge, at Afgiften fastsættes forskjellig i de forskjellige Amtsraadsredse, at det ene Amt kan tage Minimumsummen, og det tilgrænsende Maksimumsummen, og dette medfører, at at to handlende, som maaste bo lige ved Siden af hinanden i to Amtet, maa den ene være 200, og den anden kun 40 Kr. saa at Fasthættelsen af denne Afgift i Virkeligheden bliver en Slags Konkurrence, hvor det ene Amt forfordeler det andet. Der forekommer mig derfor at være al mulig Grund til, i alt Fald for Landets Bedkommende, at sætte faste Takster i selve

Loven. — Om Afnittet om Straf og Baa-tale finder jeg ingen Anledning til at ytre mig. Derimod kan jeg til Slutning ikke undlade at gøre opmærksom paa noget i de midlertidige Bestemmelser, som forekommer mig at være lidt uretfærdigt. I Nr. 1 og 2 i § 40 staar, at fra det Tidspunkt, naar værende Lov træder i Kraft, kan Retten til Udsænkning af Brændevin og Stattepligtig Ud ikke overføres til den berettigedes Enke eller forladte Hustru, medmindre denne erhverver særlig Afkomst dertil, men under 4 og 5 gives der Brændevinsbrændere og Ubruggere Ret til i 10 Aar at have flere Udsalgssteder, ligesom de folk, der have Ret til at have sidende Gæster, fremdeles beholde den, uagtet den iøvrig bortfalder. Det forekommer mig, at det burde snarere være ompendt. Naar der overhovedet skal være Undtagelser, er der ingen Grund til at falde over de svage, Enkerne, og derimod lade de store Brændevinsbrændere og Ubruggere beholde den omtalte Ret i 10 Aar. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg ligeiom de to foregaaende Talere ønsker, at vi maatte saa en nogenlunde god og brugbar Lov ud af det foreliggende Forslag. Jeg tror just ikke paa, at mine Ønsker og mine Idealer paa det Omraade fuldt ud skulle blive opfyldte, men jeg har alligevel den Tro, at der ogsaa i dette Ting er en Stemning for noget, at ville indskrænke de store Misbrug af spirituose Drikke, som finde Sted, en Stemning, som altsaa staar i nogen Samklang med det Arbejde, der i ikke ringe Grad gøres omkring i Landet.

S. Jensen (Aalborg Amts Bje. Valgkreds). — Ja, efter at nu tre Talere have udtalt sig, og alle tre have udtalt sig til Dels i samme Retning, som jeg har ønsket at udtale mig, kunne mine Udtalelser blive saa. Der er kun ganske saa Ting som jeg særlig vilde fremdrage stærkere end de tre ærede Medlemmer have gjort, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister saa vil laane velvilligt Øre dertil, at mulig Tinget her kunde enes om at gaa denne Vej, og at Ministeren saa vilde give sin Tilslutning dertil. — Det første, jeg vil udtale, er min Glæde over, at Forslaget er forelagt, idet jeg har det Haab, at selv om den egentlige Næringslov skulde støde paa Stær, som et æret Medlem (Wulff) i Gaar hentes at være bange for, og jeg nærer den samme Frygt, — vil dog dette Forslag som et Stykke Næringslov nok klare disse Stær og gaa igennem. Jeg skal udtale min Glæde over, at de Medlemmer, som have talt, alle have været enige om, at naar man skal have et Lovforslag